

8-10 jaar

Gesprek: De leerlingen zijn bang dat er niet genoeg te eten is. Ben jij weleens bang dat er niet genoeg is?

Wanneer? En is het ook echt weleens gebeurd dat je niet genoeg kreeg?

Spel: Soms heb je even een bevestiging nodig. Bijvoorbeeld van je ouders om te horen dat ze niet weggaan zonder een kus te geven. Of dat je echt patat gaat eten, zoals beloofd. Of even horen dat iemand blij met je is, dat je het goed doet. Wat wil jij graag horen? Bedenk het en zeg het tegen een ander. Hoe vindt hij/zij het om dat te horen?

Spel: Tekenen voor ieder kind een vak. Leg in het midden een aantal voorwerpen neer, net niet genoeg om iedereen er één te geven. Bijvoorbeeld potloden, chocolaatjes in papier, kaarsjes en blokjes lego. Vertel dat de kinderen van alles één nodig hebben en ze die moeten verzamelen in hun vakje. Is dat als eerste gelukt, dan hebben ze gewonnen. Ze mogen iets uit het midden of uit het vak van een ander pakken. Per loopje pakken ze maar één voorwerp om die eerst naar hun vak te brengen.

11-12 jaar

Gesprek: Wat begrijpen de leerlingen nog niet? Kun jij het ze uitleggen?

Creatief: Maak een 'tekening van overvloed'. Hoe de kinderen dat precies tekenen, mogen ze zelf bedenken.

Computer: Een paar weken geleden hebben we een soortgelijk verhaal gelezen in Marcus 6:30-44. Laat de kinderen de verhalen naast elkaar leggen. Wat is hetzelfde en wat is anders? In de verhalen komen ook getallen voor. Schrijf ze op en zoek uit wat die getallen betekenen.

Vertelling 8-12 jaar

Hebben we genoeg?

Jezus en zijn leerlingen zijn samen en een grote groep mensen staat om hen heen. Ze luisteren naar Jezus en praten met elkaar over wat ze hebben gehoord. Iedereen lijkt de tijd een beetje te vergeten en zo gebeurt het dat ze drie dagen lang bij elkaar zijn.

'Ik heb medelijden met al die mensen', zegt Jezus tegen de leerlingen. 'Ze zijn nu al zo lang bij me en ze hebben bijna niks te eten meer. Als ze weer naar huis gaan, dan hebben ze nog een hele weg te gaan. Op een lege maag gaan ze dat niet redden.' De leerlingen knikken. Reizen met een lege maag is inderdaad niet handig, maar ja; wat kunnen zij eraan doen? Ze kijken om zich heen. 'We zitten zo ver van de markten af, we kunnen ook niet even wat eten halen', zucht een leerling. 'Kijk hoeveel mensen er zijn, ik denk wel vierduizend, daar kunnen we sowieso niet genoeg boodschappen voor halen!' 'Hoeveel eten hebben we nog?' Jezus kijkt de leerlingen vragend aan. 'We hebben nog zeven broden en een paar vissen' zegt een leerling terwijl hij naar de mand met eten wijst.

Jezus pakt de mand en gaat zitten in het gras. Hij vraagt alle mensen om ook te gaan zitten. Dan dankt hij voor het eten en breekt het brood in stukjes. Jezus breekt en de leerlingen delen. Ook de stukjes vis worden uitgedeeld, net zolang totdat iedereen meer dan genoeg heeft.

De leerlingen en de mensen weten niet wat ze meemaken. De leerlingen blijven maar delen en de mensen blijven maar eten. 'Hoe kan dit?' zeggen ze tegen elkaar. 'Het is een wonder!'

Alle stukjes die over zijn, doen de leerlingen in manden. Ze vullen wel zeven manden met wat over is. 'We hebben meer dan genoeg!' roepen ze.

Het is tijd om verder te gaan. Jezus en zijn leerlingen stappen in de boot om het meer over te steken, op weg naar hun volgende bestemming. Daar worden ze opgewacht door de farizeeën. 'Laat eens een teken zien', zeggen ze tegen Jezus. 'Bewijs eens dat je net zo bijzonder bent als dat je zegt!' Jezus zucht. 'Waarom hebben jullie een teken nodig? Geloof me maar; mensen als jullie die allerlei bewijzen zoeken, krijgen ze niet.' Gelijk stapt Jezus weer bij de leerlingen in de boot om verder te varen.

Het is een flink stuk varen en de leerlingen voelen dat ze honger krijgen. Ze schrikken, want ze hebben maar één brood meegenomen. 'We hebben niet genoeg!' roepen ze.

Jezus schudt zijn hoofd. 'Hoe kan dat nou?' zegt hij. 'Jullie waren er net toch bij toen ik de mensen meer dan genoeg te eten gaf? Waarom maken jullie je nou druk of je wel genoeg hebt? Begrijpen jullie het nog steeds niet?'

Jolanda van der Marel